Naomi Mitsuko Makkelie (1992) explores the meaning, ethics, and value of immortality in her paintings. She presents a personal perspective on this topic, while also acknowledging that she is only a small part of a larger universe.

By investigating the ways in which the future, present, and past intersect and influence each other on a historical, scientific, and cultural level, Makkelie's work delves into the interpretation of culture. It is difficult to view artwork without a biased interpretation, but Makkelie embraces this challenge and plays with the perception of her work, which is often influenced by her Japanese background. Since the outbreak of Covid-19, Makkelie has bn creating paintings and drawings inspired by traditional Japanese woodblock prints (Ukiyo-e) and has been making autobiographical works about what it is like to live in this era.

Makkelie believes it is important for art and literature to document the past years, so that people in the future can understand what it was like to live during this time.

This creates a different picture than the one presented by the media, which may be influenced by propaganda.

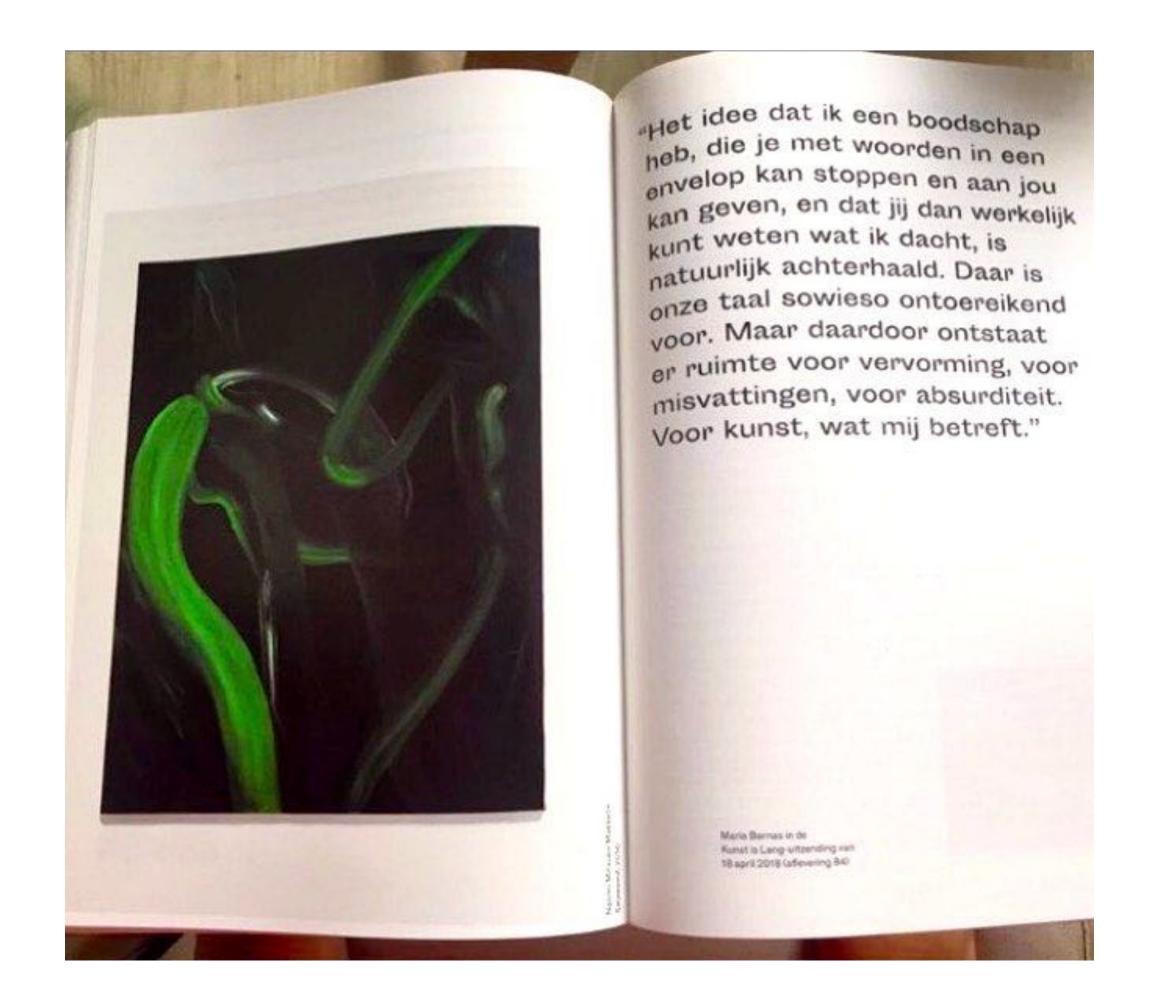
What fascinates Makkelie about history is how much of it is unsubstantiated and based on fantasy and fairy tales. This makes her ponder the potential for art to contribute to the pollution of historical information.

Makkelie believes that art should offer different personal truths to coexist and that it should critically engage with media and society.

She feels that art has recently been lagging behind society more than it is innovating and that this should change.

Naomi was born in Amsterdam and graduated Cum Laude at HKU in Utrecht. After graduation she did a master at Frank Mohr in Groningen. She also studied psychology at the University of Amsterdam. In 2018 she won the Buning Brongers Prize after graduating and was nominated for the Royal Prize of Painting. Her work has been exhibited at W138, The Royal Palace of Amsterdam, Art Rotterdam, Arti et Amicitiae, Paviljoen Welgelegen, Museum IJsselstein, Nieuw Dakota and Arwe Gallery.

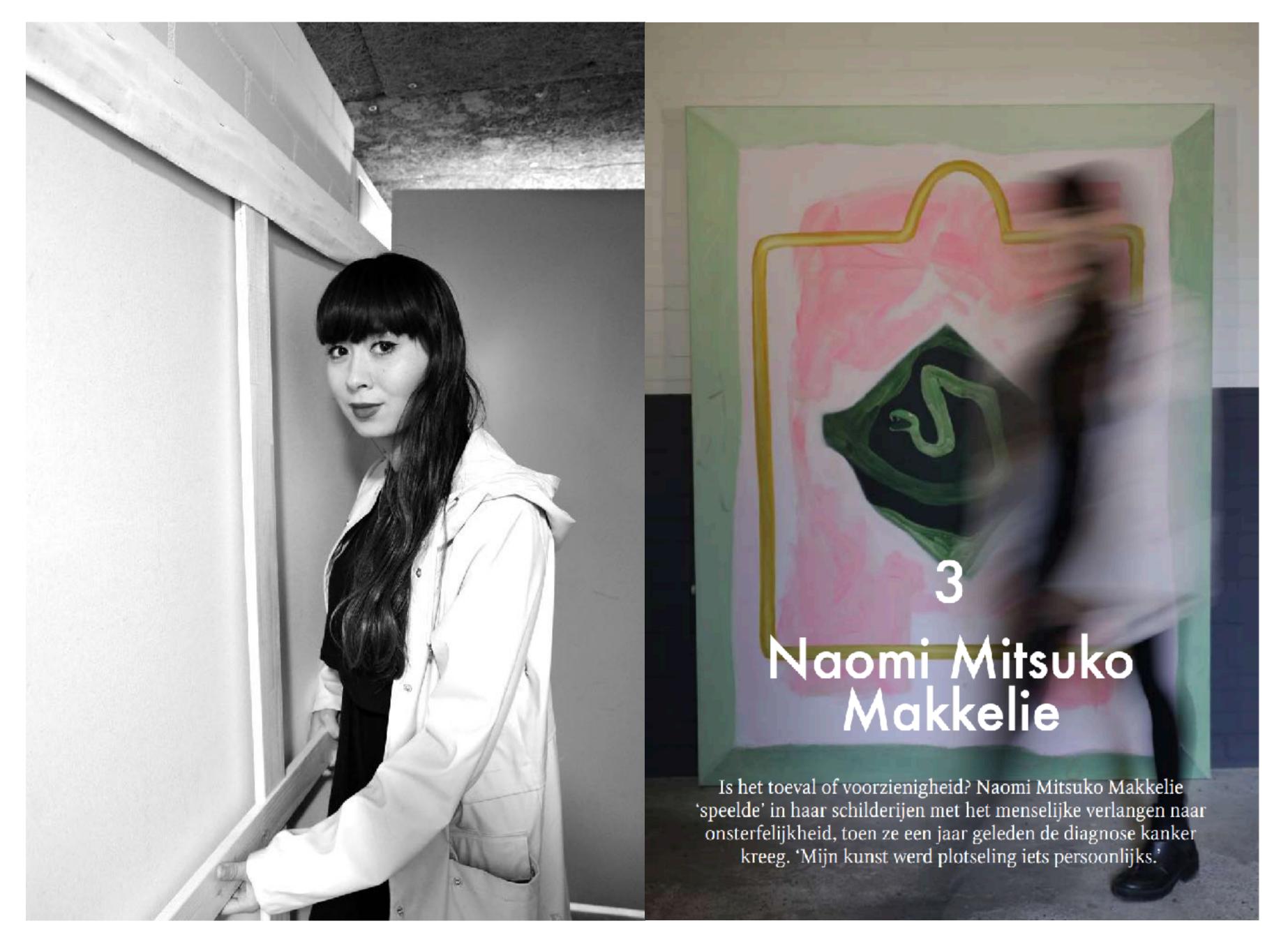

'Seaweed p.1' in 'Dit is een vertaling', a book by Mister Motley, published in 2019

Naomi Makkelie's work is about immortality. In her paintings, she investigates the meaning and ethical value of this phenomenon. She also considers how the future and the past influence each other on a historical, cultural and scientific level. According to her, events are mainly branded as 'good' or 'bad' because of the time period in which they take place. In her paintings, the notions of 'good' and 'bad' do not come up, because for her it is impossible to determine whether an event should be given that label. Only the future can tell. Naomi Makkelie does not comment on the world, but rather allows herself to be inspired by the symbolism of the subjects she uses for her paintings. Subjects that originate from different cultures. She often presents them in a childlike manner that is sometimes accompanied by humour.

See All This Magazine, photographed by Inga Polliweit

Interview

Naomi Mitsuko Makkelie

oeken naar verdieping is wezenlijk voor een kunstenaar die vragen stelt over onsterfelijkheid en over hoe culturele en religieuze achtergronden onze blik op geschiedenis kleuren. Dit inzicht bracht Naomi Makkelie (26) ertoe om na de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) haar weg te vervolgen met een master in Groningen. Niettemin knaagt de twijfel. Want hoewel een chirurg de tumor uit haar onderbuik wegnam, zal ze nooit meer kunnen terugkeren naar de jeugdige onschuld, naar de illusie dat er nog een zee aan jaren voor haar ligt. 'Mijn lichaam ziet er weer gezond uit. En toch... Iedere drie maanden moet ik op controle, wat inhoudt dat dan telkens de vraag over de duur van het leven op tafel ligt. Die master legt een theoretische basis, maar ik voel nu vooral een verlangen om veel te maken. Voorheen overheerste

de gedachte: dat komt later wel. Maar later blijkt plots een relatief begrip.'

Drie jaar geleden las ze een artikel waarin een wetenschapper beweerde dat de mens in de toekomst wel duizend jaar oud kan worden. Wat zou dat betekenen voor een toch al overbevolkte aarde? De vraag ontsproot uit een fascinatie voor de driehoeksverhouding tussen verleden, heden en toekomst. 'Welke conclusies dringen zich op wanneer je restanten van een oude beschaving bekijkt, zonder iets te weten over de maatschappelijke context waarin ze ontstonden? Neem Paaseiland met zijn mysterieuze reuzenbeelden en zijn geschriften in het Kohau Rongorongo, een taal die niemand kan ontcijferen. Ook kunst bepaalt onze visie op het verleden. Rembrandt roept een ander beeld van de zeventiende eeuw op dan een ukiyo-e van een Japanse tijdgenoot. Dat verschijnsel boeit me. Daar wil ik iets mee.'

'Voorheen overheerste de gedachte: dat komt later wel. Maar later blijkt plots een relatief begrip'

Misschien ook omdat Makkelie voortkomt uit twee verschillende culturen. Haar Japanse vader verhuisde als veertiger naar Nederland. De televisieproducer en fotograaf verklaart de schilderkunst regelmatig dood, zegt ze. Haar liefde voor canvas en penseel kreeg ze dan ook van haar moeder, die schilderde naast een baan in het basisonderwijs. Meteen na de middelbare school ging Makkelie naar de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. 'Te vroeg', erkent ze nu. 'Die opleiding legde nadruk op het ontwikkelen van een filosofie achter het kunstenaarschap, daarmee hield ik me op mijn achttiende nog niet bezig.'

Na een paar jaar pakte ze haar scholing weer op aan de HKU, waar ze behalve het ambacht in alle rust kon leren wat haar als schilder voortdreef. Daar ontlook de fascinatie voor de onsterfelijkheid. 'Ik stuitte onder meer op het bestaan van een kwal, de turritopsis nutricula, die tot in het oneindige herboren kan worden, die zich telkens vernieuwt. In onsterfelijkheid vielen voor mij het universele en het persoonlijke samen. Het spel tussen die twee grootheden is een kenmerk van kunst. Ik kan mezelf tegelijkertijd verbergen en

'Ik kan mezelf tegelijkertijd verbergen en blootgeven in mijn schilderijen, achter mysterieuze symbolen'

blootgeven in mijn schilderijen, achter mysterieuze symbolen.'

Op veel van haar doeken zwerven scherven, die doen denken aan overblijfselen uit vervlogen beschavingen. Daarop stelt een onbekende taal de toeschouwer voor raadsels of toont een dier, zoals een groene mamba, ons zijn schoonheid. 'Een slang heeft in onze joods-christelijke traditie een kwaadaardige lading, we zien een kruiperig beest, vals en giftig, de gedaante waarin de duivel zich hulde om de mens tot zonde te verleiden. Het dier staat sindsdien in een slechte reuk. Ze roept angst en weerzin op. Ik wil in zo'n schilderij proberen de slang van dat eeuwenoude vooroordeel te bevrijden, die beklemmende context wegschrapen, zodat we er met nieuwe ogen naar kunnen kijken.' <

14

Juryrapport

De jury over de winnaars van de Buning Brongers Prijzen 2018

1

Jenny Lindblom is naast haar interesse in technieken en materialen, gefascineerd door hoe onze perceptie wordt beïnvloed door sociale media zoals Instagram. Hier presenteren we onszelf en wordt de nadruk gelegd op begrippen als succes en geluk. In veel werken wijst zij op een ironische manier op de tegenstellingen tussen onze materiele en meer existentiële behoeften. Een voorbeeld is de tatoeage Only God will juge me afgebeeld op de rug van een persoon. De tekst suggereert dat alleen God zal oordelen, maar de spelfout in "judge" zal juist een oordeel van de toeschouwer uitlokken.

2

Gebeurtenissen uit het dagelijks leven of observaties die **David Noro** vastlegt in zijn schetsboeken, leveren associatieve voorstellingen op, waarin verschillende emoties worden verbeeld zoals haat, liefde, vrolijkheid of intimiteit. Soms zijn die hard en suggestief, soms opvallend zacht en zelfs meditatief. Zijn stijl varieert per stemming: van direct in burleske voorstellingen tot zacht, in een wit silhouet van een menselijk figuur dat geschilderd is op een gecraqueleerde ondergrond tegen een roze achtergrond.

3

46

De onderwerpen in de schilderijen van **Naomi Mitsuko Makkelie** hebben meestal een relatie met haar Japanse achtergrond: pagodes, hoge torenflats die boven de wolken uitsteken, het sybool van een Mamba-slang of een Daruma, een Japans zen-poppetje dat dient als talisman. Die symbolen zijn, net als de beelden uit de cultuur of de natuur, onderhevig aan verandering. Tenslotte kent iedere periode of beschaving zijn eigen (beeld)taal. Die verscheidenheid is terug te vinden in haar manier van schilderen – soms transparant als het glazuur op een vaas in Green Mamba, soms pasteus als in Seaweed. Het is een gedreven en directe manier van schilderen die zo het momentane vastlegt.

4

Voor zijn schilderijen gebruikt Ricardo van Eyk onder andere houtplaten die hij bewerkt met een beitel en waarvan hij de groeven vult met plamuur of ander opvulmateriaal. Dat kunnen meerdere op elkaar gemonteerde platen zijn of bestaande werken die hij hergebruikt, door oude lagen verf af te schrappen en er nieuwe lagen op aan te brengen. Elke structuur, van glad en glanzend tot ruw en mat, wordt zorgvuldig gekozen en ieder afzonderlijk schilderij of toegevoegd onderdeel gaan in dialoog met elkaar. Zijn werk toont alle varianten aan technieken, materialen en worden ingezet voor subtiele abstracte of juist simpele figuratieve onderwerpen zoals een bloem of sigaretten.

5

Rutger de Vries is afkomstig uit de graffitiwereld. In plaats van de spraybus gebruikt hij nu technische installaties om verf op wanden te spuiten. Er ontstaan sporen van verfmassa's door de gekozen afstand en plaatsing van de spuitmachines tot de wand. De toeschouwer ervaart niet alleen in visuele, maar ook in fysieke zin het resultaat van het gekozen proces. De eenvoudige of complexe configuraties zijn als sporen op de wand waar te nemen, maar worden door De Vries ook op afzonderlijke doeken vastgelegd. De techniek lijkt hier de rol van de individuele artistieke hand over te nemen. Toch gaan er meerdere (artistieke) beslissingen aan dit proces vooraf die bepalend zijn voor het resultaat. Vooral de energie en het toelaten van het toeval die inherent zijn aan deze bombings is aanstekelijk.

6

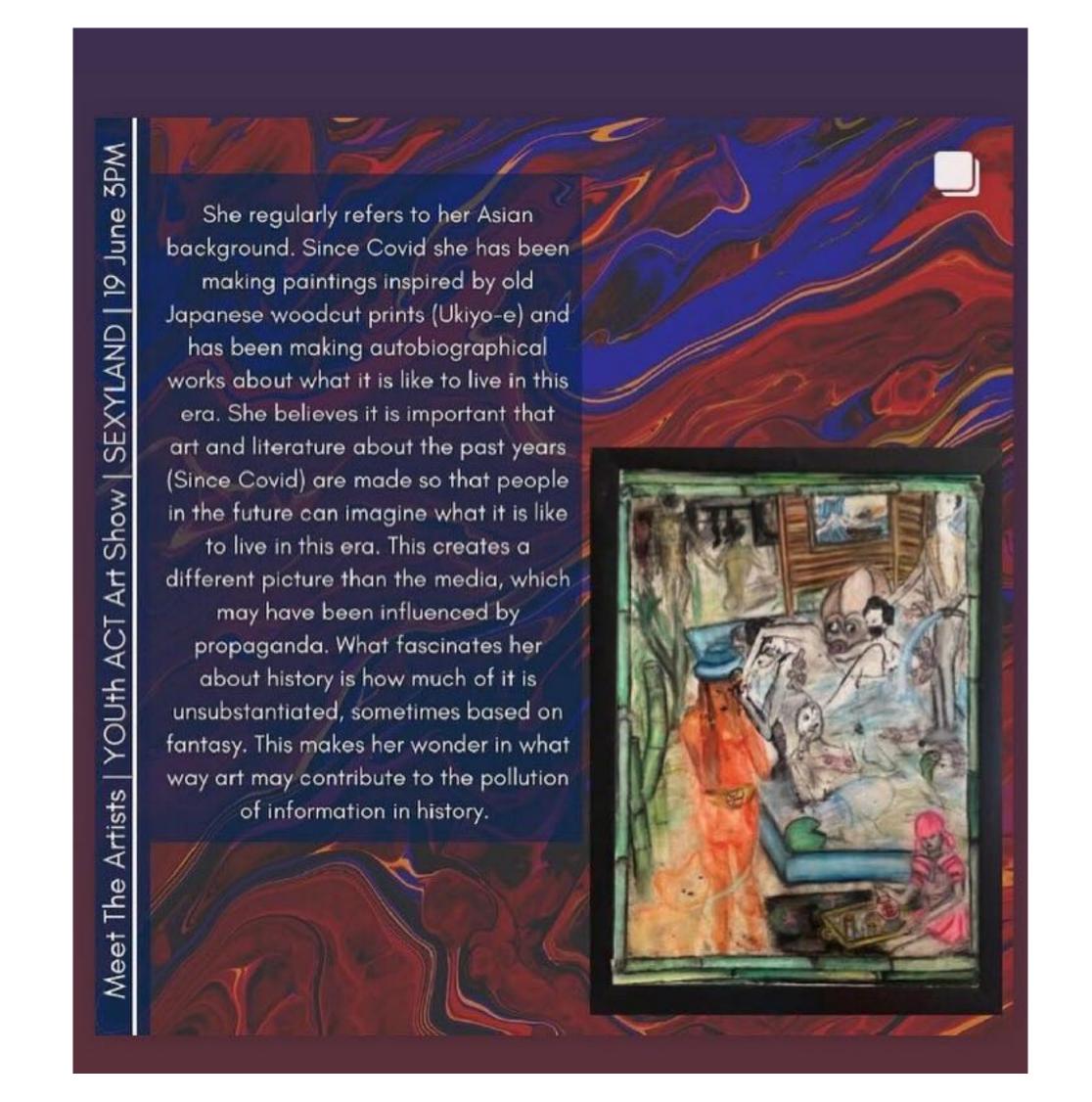
47

Een schilderij is soms drager van een jas, vogelveren of geborduurde vogels en takken. In deze installaties van uiteenlopende materialen (waaronder zijn zelfgemaakte kleding) verbindt Wouter Paijmans verschillende werelden en tijden. Het zijn verzamelingen gebruiksvoorwerpen die uit hun context zijn gehaald en die in een nieuwe ordening worden geplaatst in zijn atelier of in een expositieruimte. Toch blijft de schilderkunst zijn vertrekpunt. Zijn werk gaat voorbij de grenzen van het traditionele canvas en nodigt de toeschouwer uit tot herinterpretatie en vrij associëren.

Johan Rije. video's, fotogi Naomi Mitsuko Makkelie (1992, NL) verkent in tele en speelse haar schilderijen de betekenis, ethiek en waarde trole en de on van onsterfelijkheid. Ze onderzoekt de manier lijks leven. Het waarop toekomst, heden en verleden in elkaar kunstenaar er grijpen en elkaar op historisch, wetenschappeomgeving, zoa lijk en cultureel niveau beïnvloeden. en bijvoorbeel Makkelie vraagt zich af op welke wijze kunst bijdraagt aan de vertroebeling van informatie. Zelf zegt zij daarover: 'Kunst kan de vrijheid bieden om verschillende persoonlijke waarheden naast elkaar te laten bestaan.' Dit doet zij door culturele en religieuze symbolen uit hun context te halen en ze op een humoristische. ogenschijnlijk eenvoudige manier te schilderen. Ze verwijst regelmatig op abstracte wijze naar haar Aziatische achtergrond. Zo ook in de doeken uit de Seaweed serie. Daarin verbeeldt zij stereotiep voedsel uit Azië en zet deze volledig naar haar hand. Een van de meest innige relaties die wij met de natuur onderhouden is Johan Rijpma, Tegels, 1 ons voedsel. Makkelie koppelt dit aan onze culturele perceptie van wat natuurlijk is.

Written by Museum IJsselstein, for the exhibition 'Ongetemd' in 2020

GALLERY

PAINTING IS PRESENT

JONAT DEELSTRA MATTHIJS JEURING NAOMI MITSUKO MAKKELIE SHIMON KAMADA

OPENING OP ZONDAG 6 MAART 2022 15.00 u OPENING ON SUNDAY MARCH 6 2022 15:00 u

Met genoegen nodigen wij u uit voor de opening van de expositie **PAINTING IS PRESENT** in de ARWE Gallery op zondag 6 maart. Met als thema 'de diversalery op zondag 6 maart. Met als thema 'de diver-sitelt van eigentijdse schilderkunst'. Er is werk te zien van jonge getalenteerde schilders, die leder op eigen wijze het doek benaderen. De een laat poëtische overwegingen het beeld bepalen, de ander benadert het doek door met behulp van compositie, kleur en herkenbare structuren een eigen varhaal te vertellen. In de expositie PAINTING 'S PRESENT is goed te zien welke thema's jonge schilders van nu bezighouden en hoe deze nieuwe generatie schilders duidelijk ge-Inspiraerd is door hun voorgangers.

Met werk van: Joat Deelstra (NL 1991) Matthijs Jeuring (NL, 1997) Naomi Mitsuko Makkelie (NL, 1992) Shimon Kamada (NL, 1997)

Opening is op zondag 6 maart van 15.00 u tot 17.00 u. Om 16.00 u wordt de expositie geopend door Philip Akkerman.

Via **edwin⊜arwe.art** kun je laten weten of je aanwezig kunt zijn.

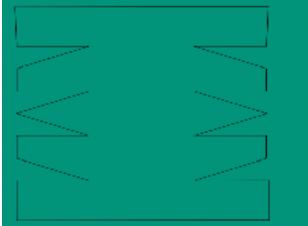
We are pleased to invite you to the opening of the exhibition **PAINTING IS PRESENT** at the ARWE Gallery on **Sunday**, **March 6**. With the theme 'the diversity of contemporary painting. On display is work by young talented painters, who each approach the canvas in their own way. Some let poetic considerations determine the image, others approach the canvas by using composition, color and recogniza-ble structures to tell their own story. In the exhibition PAINTING IS PRESENT It is easy to see which the-mes occupy young painters of today and how this new generation of painters is clearly inspired by their predecessors.

> Represented artists: Joat Deelstra (NL 1991) Matthijs Jeuring (NL, 1997) Naomi Mitsuko Makkelie (NL, 1992) Shimon Kamada (NL, 1997)

Opening is on Sunday, March 6 from 3 p.m. to 5 p.m. At 4 p.m. the exhibition will be opened by

ARWE GALLERY

JERUZALEMSTRAAT 4 2801 JE GOUDA

THU - SAT 12:00 - 17:00H

FOLLOWUS @ARWE.GALLERY ARWE.GALLERY

My paintings are about contemplating the meaning, ethics and value of immortality, and how the future and past affect each other on a historical -, cultural and scientific level.

Events can only be seen as 'good' or 'bad when they're seen in the context of a point in time. An event can be seen as good at one point in time, and as bad at another point in time. In my paintings the ideas of good or bad don't exist, while it's impossible to judge whether an event is good or bad in the present.

Inspired by the symbolism of these subjects used in various cultures and religions, I investigate how they're interpreted when they're taken out of their religious or anthropological context. In my paintings they're represented in a (sometimes) humorous, childlike way. They have lost their symbolic meaning and became a character in the story of the paintings. Providing a perspective on the remains of our culture without any further context or knowledge.

What fascinates me about history is how much of it is unsubstantiated, sometimes based on fantasy and fairy tales. This makes me wonder in what way art may contribute to the pollution of information in history.

Artist statement (website 2018)